

"הַשְׁרַח הַחֲלָבִי" לְתוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר ויקרא
פרשת מצורע

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו - 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

צֹהֵב וּמֵרָאָה הַנֶּתֶק אֵין עֵמֶק
 לִג מִן־הָעוֹר: וְהִתְגַּלַּח וְאֵת־
 הַנֶּתֶק לֹא יִגְלַח וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן
 אֶת־הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית:
 לז וּרְאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי וְהָיָה לֹא־פֶשֶׁה הַנֶּתֶק
 בָּעוֹר וּמֵרָאָהּ אֵינָנוּ עֵמֶק מִן־
 הָעוֹר וְטָהַר אֹתוֹ הַכֹּהֵן וּכְבֹּס
 לה בְּגָדָיו וְטָהַר: וְאִם־פֶּשֶׁה יִפְשֹׁה
 הַנֶּתֶק בָּעוֹר אַחֲרֵי טָהֳרָתוֹ:
 לו וּרְאָהּ הַכֹּהֵן וְהָיָה פֶשֶׁה הַנֶּתֶק
 בָּעוֹר לֹא־יִבְקֹר הַכֹּהֵן לְשַׁעַר
 לז הַצֹּהֵב טָמֵא הוּא: וְאִם־בְּעִינָיו
 עָמַד הַנֶּתֶק וְשַׁעַר שַׁחַר צִמַּח־
 בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא
 וְטָהֳרוּ הַכֹּהֵן:
 לח וְאִישׁ אֹיֵשׁ אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה
 בָּעוֹר־בְּשָׂרָם בְּהֶרֶת בְּהֶרֶת
 לט לִבְנֹת: וּרְאָה הַכֹּהֵן וְהָיָה בָּעוֹר־
 בְּשָׂרָם בְּהֶרֶת כֹּהֹת לִבְנֹת בִּהְיֶה
 הוּא פָּרַח בָּעוֹר טָהוֹר הוּא:
 שישוי (שלושי) מ
 מא וְאִישׁ כִּי יִמְרֹט רֹאשׁוֹ
 מִפֶּאֶת פָּנָיו יִמְרֹט רֹאשׁוֹ גִּבַּח
 מב הוּא טָהוֹר הוּא: וְכִי־יִהְיֶה
 בְּקִרְחָת אֹרֶךְ גִּבַּח נֶגַע לִבָּן
 אֲדָמָה צֹרַעַת פִּרְחָת הוּא
 מג בְּקִרְחָתוֹ אֹרֶךְ גִּבַּח: וּרְאָה
 אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהָיָה שֹׂאת־הַנֶּגַע
 לִבְנֵה אֲדָמָה בְּקִרְחָתוֹ אֹרֶךְ

בְּגִבַּחְתּוֹ כְּמֵרָאָה צֹרַעַת עוֹר
 מד בְּשָׂרָה: אִישׁ־צֹרַעַת הוּא טָמֵא
 הוּא טָמֵא יִטְמָאוּ הַכֹּהֵן
 מה בְּרֹאשׁוֹ נִגְעוֹ: וְהִצִּירָה אִשְׁרֵי־
 בּוֹ הַנֶּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ פְרָמִים
 וּרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ וְעַל־שִׁפְסֵם
 מו יַעֲטֶה וְטָמֵא | טָמֵא יִקְרָא: כָּל־
 יָמֵי אִשְׁרֵי הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא טָמֵא
 הוּא בְּדָר יֹשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
 מוֹשְׁבוֹ:
 מז וְהַבְּגָד כִּי־יִהְיֶה בּוֹ נֶגַע
 צֹרַעַת בְּבִגְד צֹמֵר אֹרֶךְ
 מח פִּשְׁתִּים: אֹרֶךְ בְּשֵׁתִי אֹרֶךְ
 לִפְשָׁתִים וְלִצְמָר אֹרֶךְ עוֹר אֹרֶךְ
 מט כָּל־מְלֹאכֶת עוֹר: וְהָיָה הַנֶּגַע
 יִרְקַק | אֹרֶךְ אֲדָמָה בְּבִגְד אֹרֶךְ
 בָּעוֹר אֹרֶךְ בְּשֵׁתִי אֹרֶךְ בָּעוֹר
 כָּל־כְּלִי־עוֹר נֶגַע צֹרַעַת הוּא
 נ וְהִרְאָה אֶת־הַכֹּהֵן: וּרְאָה הַכֹּהֵן
 אֶת־הַנֶּגַע וְהִסְגִּיר אֶת־הַנֶּגַע
 נא שִׁבְעַת יָמִים: וּרְאָה אֶת־הַנֶּגַע
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כִּי־פֶשֶׁה הַנֶּגַע
 בְּבִגְד אֹרֶךְ בְּשֵׁתִי אֹרֶךְ בָּעוֹר
 בָּעוֹר לִכְלֵל אִשְׁרֵי־יַעֲשֶׂה הָעוֹר
 לְמִלְאכָה צֹרַעַת מִמֶּאֱרֶת הַנֶּגַע
 נב טָמֵא הוּא: וְשָׂרָף אֶת־הַבְּגָד
 אֹרֶךְ הַשֵּׁתִי | אֹרֶךְ אֶת־הָעֶרֶב
 בְּצֹמֵר אֹרֶךְ בְּשֵׁתִים אֹרֶךְ אֶת־
 כָּל־כְּלִי הָעוֹר אִשְׁרֵי־יִהְיֶה בּוֹ
 הַנֶּגַע כִּי־צֹרַעַת מִמֶּאֱרֶת הוּא

נז בָּאֵשׁ תִּשְׂרָף: וְאִם יִרְאָה הַכֹּהֵן
 וְהָיָה לֹא־פֶשֶׁה הַנֶּגַע בְּבִגְד
 אֹרֶךְ בְּשֵׁתִי אֹרֶךְ בָּעוֹר אֹרֶךְ
 נד כְּלִי־עוֹר: וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּכְבֹּסוּ
 אֶת־אִשְׁרֵי־בּוֹ הַנֶּגַע וְהִסְגִּירוּ
 שביעי (רביעי) נה שִׁבְעַת־יָמִים שְׁנִית: וּרְאָה
 הַכֹּהֵן אַחֲרֵי | הַכֹּפֶס אֶת־הַנֶּגַע
 וְהָיָה לֹא־הִפָּךְ הַנֶּגַע אֶת־עֵינָו
 וְהַנֶּגַע לֹא־פֶשֶׁה טָמֵא הוּא
 בָּאֵשׁ תִּשְׂרָפוּ פִּחְתָּת הוּא
 ט בְּקִרְחָתוֹ אֹרֶךְ גִּבַּח: וְאִם
 רְאָה הַכֹּהֵן וְהָיָה כֹּהֵן הַנֶּגַע
 אַחֲרֵי הַכֹּפֶס אֹתוֹ וְקָרַע אֹתוֹ
 מִן־הַבְּגָד אֹרֶךְ הָעוֹר אֹרֶךְ
 מפטיר נז הַשֵּׁתִי אֹרֶךְ הָעֶרֶב: וְאִם־
 תִּרְאָה עוֹר בְּבִגְד אֹרֶךְ בְּשֵׁתִי
 אֹרֶךְ בָּעוֹר אֹרֶךְ כְּלִי־עוֹר
 פִּרְחָת הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרָפוּ אֶת־
 נח אִשְׁרֵי־בּוֹ הַנֶּגַע: וְהַבְּגָד אֹרֶךְ
 הַשֵּׁתִי אֹרֶךְ הָעֶרֶב אֹרֶךְ כְּלִי
 הָעוֹר אִשְׁרֵי תִכְבֹּס וְסָר מֵהֶם
 נט הַנֶּגַע וּכְבֹּס שְׁנִית וְטָהַר: זֹאת
 תּוֹרַת נֶגַע־צֹרַעַת בְּגִד הַצֹּמֵר |
 אֹרֶךְ הַשֵּׁתִים אֹרֶךְ הַשֵּׁתִי אֹרֶךְ
 הָעֶרֶב אֹרֶךְ כְּלִי־עוֹר לְטָהֳרוֹ
 אֹרֶךְ לְטָמְאוֹ:

מצרע ודא וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ס
 ז זאת תהיה תּוֹרַת הַמִּצְוָה בַּיּוֹם
 ג טָהֳרָתוֹ וְהוּבֵא אֶל־הַכֹּהֵן: וַיֵּצֵא

או פי גמיע אוואני גיליד בלא בראץ היא וירתווי אלא אלכאדים: 50. וראה - וינעור אלכאדים אלא אלבלא ויגליק אלא אלבלא סבע אייאם: 51. וראה - וינעור אלא אלבלא פי יום אלסאביע אין פרש אלבלא פיל תוב או פיל סידיה או פיל לחמיה או פיל גיליד לגמיע אלדי ינעיניע אלגיליד לצנעא בראץ מחקא אלבלא ניגיס הוא: 52. ושרף - ויחריק אלא אלבלא או אלא אלסידיה או אלא אללחמיה פיל צוף או פיל כתאן או אלא גמיע אוואני אלגיליד אלדי יכון פי אלבלא אין בראץ מחקא היא פיל נאר תחתיריק: 53. ואם - ואנכאן ינעור אלכאדים והוודא לם פרש אלבלא פיל תוב או פיל סידיה או פיל לחמיה או פי גמיע אוואני גיליד: 54. ועזה - ויווצי אלכאדים ויכסלו אלא אלדי פי אלבלא ויגלקו סבע אייאם תאני מרא: 55. וראה - וינעור אלכאדים בעד מא כסל אלא אלבלא והוודא לם קלב אלבלא אלא שיכלו ואלבלא לם פרש ניגיס הוא פיל נאר תחרקו גורא הוא פי קרעתו או פי גבחתו: 56. ואם - ואנכאן נער אלכאדים והוודא עתאם אלבלא בעד מא כסל אלו וישיק אלו מן אלבלא או מן גיליד או מן אלסידיה או מן אלליחמיה: 57. ואם - ואנכאן תתבייאן עאד פי תוב או פיל סידיה או פיל לחמיה או פי גמיע אוואני גיליד נבתיא הוא פיל נאר תחרקו אלא אלדי פי אלבלא: 58. והבגד - ואלתוב או אלסידיה או אלליחמיה או גמיע אוואני גיליד אלדי תכסיל ויוול מנהון אלבלא ויתכסל תאני מארא וידכא: 59. זאת - האדי שריעית בלא בראץ תוב אלצוף או אלכתאן או אלסידיה או אלליחמיה או גמיע אוואני גיליד לדכוותו או לנגסתו:

יד

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 2. זאת - מצרע האדי תכון שריעית אלמברוז פי יום דכוותו וינגב אלא אלכאדים: 3. ויעא - ויכרוג אלכאדים אל מן ברא

ומנער אלכאלף לים אגמק מן אלגיליד: 33. והתגלח - ויחליק ואלא אלכאלף לם יחליק ויגליק אלכאדים אלא אלכאלף סבע אייאם תאני מרא: 34. וראה - וינעור אלכאדים אלא אלכאלף פי יום אלסאביע והוודא לם פרש אלכאלף פיל גיליד ומנערו ליסו אגמק מן אלגיליד ויידכי אלו אלכאדים ויכסיל אתייבו וידכו: 35. ואם - ואנכאן פרש ינפיריש אלכאלף פיל גיליד בעד דכוותו: 36. וראהו - וינעורו אלכאדים והוודא פרש אלכאלף פיל גיליד לם יפאטיש אלכאדים לשער אלאשקר ניגיס הוא: 37. ואם - ואנכאן פי שיכלו וקיף אלכאלף ושער אסווד נבאת פי אתשפא אלכאלף דיכי הוא וידכי אלכאדים: 38. ואיש - ורגול או אמרא אין יכון פי גיליד לחמון בקאע ביקאע ביץ: 39. וראה - וינעור אלכאדים והוודא פי גיליד לחמון ביקאע מעתמאת ביץ בהאק הוא נבאת פיל גיליד דיכי הוא: 40. ואיש - ורגול אין ינתייתף ראסו אקרע הוא דיכי הוא: 41. ואם - ואנכאן מן גאהית וגהו ינתייתף ראסו אגבח הוא דיכי הוא: 42. וכי - ואין יכון פיל קרעא או פיל גבחה בלא אבייץ אחמר בראץ נבתיא הוא פי קרעתו או פי גבחתו: 43. וראה - וינעור אלו אלכאדים והוודא שאמית אלבלא ביצה חמרא פי קרעתו או פי גבחתו כי מנער אלבראץ גיליד לחם: 44. איש - רגול מברוז הוא ניגיס הוא תנגיס ינגסו אלכאדים פי ראסו בלא: 45. והצרוע - ואלמברוז אלדי פי אלבלא אתייאבו יכונו מקטעין וראסו יכון מראבי ועלא שוורבו יתלתם ונגיס ניגיס יתנרא: 46. כל - טול אייאם אלדי אלבלא פי יתנגס ניגיס הוא וחד יגלוס מן ברא לימחאט מגלוסו: 47. והבגד - ואלתוב אין יכון פי בלא בראץ פי תוב צוף או פי תוב כתאן: 48. או פיל סידיה או פיל לחמיה לל כתאן ולל צוף או פיל גיליד או פי גמיע צנעית גיליד: 49. והיה - ויכון אלבלא אצפר או אחמר פיל תוב או פיל גיליד או פיל סידיה או פיל לחמיה

רס"ג: סא או לחמה. 51. ממארת - וכן בגד, כתרנום רס"ג: מאחק. 55. פחתת - גומה, וכן ב, כפירוש רש"י: לשון גומא, כמו באחת הפחתים (שמואל ב, יז), כלומר שפלה היא, נגע שמראיו שוקעין. ד: נאקצה - פחותה. ג: נאקצה או מגורא. בקרחתו או בגבחתו - וכן ב. ד: פי עתקתו או פי גידתו - בהתיישנותו או בהתחדשותו, כת"א (בשחיקותיה או בחדותיה), וכפירוש רש"י: ולענין פירושו ותרגומו, זהו משמע: קרחת לשון ישנים, וגבחת לשון חדשים, כאלו נכתב באחריות או בקדמותו, שהקרחת לשון אחריו, והגבחת לשון פנים. וכן תרגם רס"ג: פי סחקה ופי זכירתה. שורש המילה הראשונה וזה לשל זו שבת"א (בשחיקותיה).

וכן בהמשך. 40. קרח - וכן גר. ב: אקרח - משמעו בערבית מי שיש לו פצעים או חטמים, ואינו יודע אם התכוון לתרגום זה או שמא יש כאן השפעת המילה העברית. וכן באשר לתרגום "קרחת" בפסוקים הבאים. 41. גבח - וכן ב. קיומתה של המילה בערבית מסופק, וייתכן שצ"ל כמו גר: אנלה, כתרנום רס"ג. וכן בהמשך כתרנום "גבחת" בפסוק 42. 45. פרמים - קרועים, וכן ב. גר: ממזקין - קרועים, כת"א (מבועין), וכתרגום רס"ג: ממזקא. פרע - מגודל (פרע). ב: מירבא שיחפיה - מגודל פרע. ג: מכשוף - מגולה. ד: מרבא שער - מגודל שער, כפירוש רש"י: מגודל שער. 48. בשתי או בערב - וכן בד. ג: סידא או לוחקיה, וכולם כתרנום

הִכֵּהוּ אֶל-מַחוּץ לַמִּחֲנֶה וְרָאָה
הִכֵּהוּ וְהָיָה נֹרָא נִגְעֵי-הַצִּרְעָת
י מִן-הַצִּרְוּעַ: וְצִוָּה הִכֵּהוּ וּלְקַח
לַמִּטָּה שְׁתֵּי-צַפְרִים חַיִּים
טְהִרֹת וְעֵץ אֲרָז וּשְׁנֵי תוֹלְעֹת
ה וְאֹזֶב: וְצִוָּה הִכֵּהוּ וּשְׁחַט אֶת-
הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל-כְּלִי-חֶרֶשׁ
י* עַל-מֵיִם חַיִּים: אֶת-הַצִּפּוֹר
הַחַיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת-עֵץ
הָאֲרָז וְאֶת-שְׁנֵי הַתּוֹלְעֹת וְאֶת-
הָאֹזֶב וְטָבַל אוֹתָם וְאֶת הַצִּפּוֹר
הַחַיָּה בְּדָם הַצִּפּוֹר הַשְּׁחֻטָּה
ז עַל הַמֵּיִם הַחַיִּים: וְהָיָה עַל-
הַמִּטָּה מִן-הַצִּרְעָת שִׁבְעַת
פַּעֲמִים וְטָהֲרוּ וְשָׁלַח אֶת-
הַצִּפּוֹר הַחַיָּה עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה:
ח וְכִבֶּס הַמִּטָּה אֶת-בְּגָדָיו וְגִלַּח
אֶת-כָּל-שַׁעְרוֹ וְרִחַץ בַּמֵּיִם
וְטָהַר וְאַחֵר יָבֹא אֶל-הַמִּחֲנֶה
וְיֹשֵׁב מַחוּץ לְאֹהֶלוֹ שִׁבְעַת
ט יָמִים: וְהָיָה בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִגְלַח אֶת-כָּל-שַׁעְרוֹ אֶת-דְּאָשׁוֹ
וְאֶת-זָקְנוֹ וְאֶת גִּבַּת עֵינָיו וְאֶת-
כָּל-שַׁעְרוֹ יִגְלַח וְכִבֶּס אֶת-
בְּגָדָיו וְרִחַץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בַּמֵּיִם
י* וְטָהַר: וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח
שְׁנֵי-כִבְשִׁים תְּמִימִם וְכִבְשָׁה
אֶחָת בֶּת-שָׁנָתָהּ תְּמִימָה
וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְלֶג אֶחָד שֶׁמֶן:

יא וְהַעֲמִיד הִכֵּהוּ הַמִּטָּה אֶת
הָאִישׁ הַמִּטָּה וְאֹתָם לִפְנֵי
יב יְהוָה פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וּלְקַח
הִכֵּהוּ אֶת-הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
וְהִקְרִיב אוֹתוֹ לְאִשֶּׁם וְאֶת-
לֶג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה
יג לִפְנֵי יְהוָה: וּשְׁחַט אֶת-הַכֶּבֶשׂ
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת-
הַחֲטָאת וְאֶת-הָעֹלָה בְּמָקוֹם
הַקֹּדֶשׁ כִּי כֹחֲטָאת הָאִשֶּׁם הוּא
יד לִכֵּהוּ קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים הוּא: וּלְקַח
הִכֵּהוּ מִדָּם הָאִשֶּׁם וְנָתַן הִכֵּהוּ
עַל-תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטָּה הַיְמָנִית
וְעַל-בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל-בֶּהֱן
טו רִגְלוֹ הַיְמָנִית: וּלְקַח הִכֵּהוּ
מִלֶּג הַשֶּׁמֶן וַיִּצַק עַל-כָּף הִכֵּהוּ
טז הַשְּׂמָאלִית: וְטָבַל הִכֵּהוּ אֶת-
אַצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן-הַשֶּׁמֶן
אֲשֶׁר עַל-כָּפוֹ הַשְּׂמָאלִית
וְהָיָה מִן-הַשֶּׁמֶן בְּאַצְבָּעוֹ שִׁבְעַת
יז פַּעֲמִים לִפְנֵי יְהוָה: וּמִיָּתֶר
הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כָּפוֹ יִתֵּן הִכֵּהוּ
עַל-תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטָּה הַיְמָנִית
וְעַל-בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל-בֶּהֱן
יח רִגְלוֹ הַיְמָנִית עַל דָּם הָאִשֶּׁם:
וְהִנֹּתֶר בְּשֶׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כָּף
הִכֵּהוּ יִתֵּן עַל-רֹאשׁ הַמִּטָּה
וְכֹפֶר עָלָיו הִכֵּהוּ לִפְנֵי יְהוָה:
יט וְעָשָׂה הִכֵּהוּ אֶת-הַחֲטָאת
וְכֹפֶר עַל-הַמִּטָּה מִטְּמֵאתוֹ

שלושי
(חמישי)
כא

וְאַחֵר יִשְׁחַט אֶת-הָעֹלָה:
כ וְהָעֹלָה הִכֵּהוּ אֶת-הָעֹלָה
וְאֶת-הַמִּנְחָה הַמִּזְבֵּחַ וְכֹפֶר
עָלָיו הִכֵּהוּ וְטָהַר:
וְאִם-דָּל הוּא וְאִין יָדוֹ
מִשְׁגֵּת וּלְקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אִשֶּׁם
לְתְּנוּפָה לְכֹפֶר עָלָיו וְעִשְׂרוֹן
סֵלֶת אֶחָד בְּלוּל בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה
כב וְלֶג שֶׁמֶן: וּשְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנֵי
בְּנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ וְהָיָה
אֶחָד חֲטָאת וְהָאֶחָד עֹלָה:
כג וְהֵבִיא אֹתָם בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי
לְטָהֲרָתוֹ אֶל-הִכֵּהוּ אֶל-פָּתַח
כד אֹהֶל-מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה: וּלְקַח
הִכֵּהוּ אֶת-כֶּבֶשׂ הָאִשֶּׁם וְאֶת-
לֶג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם הִכֵּהוּ
כה תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: וּשְׁחַט אֶת-
כֶּבֶשׂ הָאִשֶּׁם וּלְקַח הִכֵּהוּ מִדָּם
הָאִשֶּׁם וְנָתַן עַל-תְּנוּךְ אֹזֶן-
הַמִּטָּה הַיְמָנִית וְעַל-בֶּהֱן
ידוֹ הַיְמָנִית וְעַל-בֶּהֱן רִגְלוֹ
ס הַיְמָנִית: וּמִן-הַשֶּׁמֶן יִצַק הִכֵּהוּ
עַל-כָּף הִכֵּהוּ הַשְּׂמָאלִית:
ז וְהָיָה הִכֵּהוּ בְּאַצְבָּעוֹ הַיְמָנִית
מִן-הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כָּפוֹ
הַשְּׂמָאלִית שִׁבְעַת פַּעֲמִים לִפְנֵי
כח יְהוָה: וְנָתַן הִכֵּהוּ מִן-הַשֶּׁמֶן
אֲשֶׁר עַל-כָּפוֹ עַל-תְּנוּךְ אֹזֶן
הַמִּטָּה הַיְמָנִית וְעַל-בֶּהֱן יָדוֹ
הַיְמָנִית וְעַל-בֶּהֱן רִגְלוֹ הַיְמָנִית

כף אלכאדים אלשמאל: 16. וסבל - ויגטיץ אלכאדים
אלא איצבעתו אלימין מן אלזית אלדי עלא כפו אלשמאל
ויריש מן אלזית פי איצבעתו סבע מראת קדאם אללה:
17. ומיתר - ומן פצלית אלזית אלדי עלא כפו יגעל
אלכאדים עלא קרקוט אידין אלמדאכי אלימין ועלא בהין
ידו אלימין ועלא בהין רגלו אלימין עלא דם אלתאם:
18. והנותר - ואל בפצל פיל זית אלדי עלא כף אלכאדים
יגעל עלא ראס אלמדאכי ויגפיר עליה אלכאדים קדאם
אללה: 19. ועשה - ויענע אלכאדים אלא אלדכווייה
ויגפיר על מדאכי מן נגסתו ובעד ידבח אלא סעידיה:
20. והעלה - וישעיל אלכאדים אלא אלסעידיה ואלא
אלהדייה ללמדבח ויגפיר עליה אלכאדים וידכא:
21. ואם - ואנכאן פקיר הוא וליס ידו לחקא ויאכוד כרוף
ואחיד אתם לתחריכה ליגפיר עליה ועיטיר סמיד ואחיד
מלתות פיל זית לל הדייה ולוג זית: 22. ושתי - וספנינין
או פרכין חמאם אלדי תלחק ידו ויכון ואחיד דכווייה וואחיד
סעידיה: 23. והביא - ויגיב ליהון פי יום אלתאמין
לדכוותו אלא אלכאדים אלא באב כימית מיעאד קדאם
אללה: 24. ולקח - ויאכוד אלכאדים אלא כרוף אלתאם
ואלא לוג אלזית ויחריך ליהון אלכאדים תחריכה קדאם
אללה: 25. ושחט - וידבח אלא כרוף אלתאם ויאכוד
אלכאדים מן דם אלתאם ויגעל עלא קרקוט אידין
אלמדאכי אלימין ועלא בהין ידו אלימין ועלא בהין רגלו
אלימין: 26. ומן אלזית יצבוב אלכאדים עלא כף
אלכאדים אלשמאל: 27. והזה - ויריש אלכאדים פי
איצבעתו אלימין מן אלזית אלדי עלא כפו אלשמאל סבע
מראת קדאם אללה: 28. ונתן - ויגעל אלכאדים מן
אלזית אלדי עלא כפו עלא קרקוט אידין אלמדאכי אלימין
ועלא בהין ידו אלימין ועלא בהין רגלו אלימין עלא מכאן

למחאט וינצור אלכאדים והוודא אתשפא בלא בראץ מן
אלמברוז: 4. וצוה - ויווצי אלכאדים ויאכוד למדאכי
תנין טיור עיישאת דכייאת ועוד ארו ודודית צבאג
אלקרמיז ובאקית זעתר: 5. וצוה - ויווצי אלכאדים
וידבח אלא טיר אלואחיד אלא אוואני פכאר על מא נבע:
6. את - אלא טיר אלעאייש יאכוד ליהא ואלא עוד ארו
ואלא דודית צבאג אלקרמיז ואלא באקית זעתר ויגאטיס
ליהון ואלא טיר אלעאייש פי דם טיר אלמדבוחה עלא מא
נבע: 7. והזה - ויריש עלא לימדאכי מן אלבראץ סבע
מראת וידכי ויסייב אלא טיר אלעאייש עלא וגה אלחלקיה:
8. וכבס - ויכסיל אלמדאכי אלא אתייאבו ויחליק אלא
גמיע שערו ויתכצל פיל מא וידכא ובעד יגי אלא אלמחאט
וירגע מן ברא לכימתו סבע אייאם: 9. והיה - ויכון פי יום
אלסאביע יחליק אלא גמיע שערו אלא ראסו ואלא דקנו
ואלא חווגיב עיניה ואלא גמיע שערו יחליק ויכסיל אלא
אתייאבו ויכסיל אלא לחמו פיל מא וידכא: 10. וביום -
ופי יום אלתאמין יאכוד תנין כוורף כמלין וכארופה וחדיה
בינית סנתה כמליה ותלת עשורא סמיד הדייה מלתותיה
פיל זית ולוג ואחיד זית: 11. והעמיד - ויווקיף אלכאדים
אלמדאכי אלא רגול אלמדאכי וליהון קדאם אללה באב
כימית מיעאד: 12. ולקח - ויאכוד אלכאדים אלא כרוף
אלואחיד ויקריב לו לל אתם ואלא לוג אלזית ויחריך ליהון
תחריכה קדאם אללה: 13. ושחט - וידבח אלא אלכרוף
פי מכאן אלדי ידבח אלא אלדכווייה ואלא אלסעידיה פי
מכאן קדוס אין כידכוויית אלתאם הוא לל כאדים כאץ
אלאקדאס הוא: 14. ולקח - ויאכוד אלכאדים מן דם
אלאתאם ויגעל אלכאדים עלא קרקוט אידין אלמדאכי
אלימין ועלא בהין ידו אלימין ועלא בהין רגלו אלימין:
15. ולקח - ויאכוד אלכאדים מן לוג אלזית ויצבוב עלא

ספני שבתרגומנו יש ג, ולא ג, והמילה הערבית היא נדירה ומשמעה
כמות גדולה. ראה רצהבי 1986, עמ' 121. ב: וכל. ג: וכל. ד:
וקט - תרגומים אלה השתמשו במילים המציינות מידות נזלים,
וכן בפסוקים 15, 21, 24. 20. והעלה - והעלה באש. בד - ויצעיד -
והעלה.

יד

4. שתי צפרים חיות - וכן בג. ד: עצפורין דכייאת עאיישת - שתי
ציפורים טהורות חיות. ואזב - חר אוזב. בגד: וזעתאר, וכן בפסוק 8.
10. וכבשה - בגד: ונעניה - מילה נרדפת. 12. לג - לא תרגם
את המילה. אמנם רס"ג תרגם "ולג", אך נראה לי שאין קשר ביניהם.

כט על-מקום דם האשם: והנותר
מן-השמן אשר על-כף הכהן
יתן על-ראש המטהר לכפר
ל עליו לפני יהוה: ועשה את-
האחר מן-התרים או מן-בני
לא היונה מאשר תשיג ידו: את
אשר-תשיג ידו את-האחר
חטאת ואת-האחר עלה
על-המנחה וכפר הכהן על
לב המטהר לפני יהוה: זאת תורת
אשר-בו נגע צרעת אשר לא-
תשיג ידו בטהרתו:

רביעי
(שישי)

לג וידבר יהוה אל-משה ואל-
לד אהרן לאמר: כי תבאו אל-
ארץ כנען אשר אני נתן לכם
לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית
לה ארץ אחזתכם: ובא אשר-לו
הבית והגיד לכהן לאמר כנגע
לו נראה לי בבית: וצוה הכהן
ופנו את-הבית בטרם יבא
הכהן לראות את-הנגע ולא
יטמא כל-אשר בבית ואחר כן
יבא הכהן לראות את-הבית:
לו וראה את-הנגע והנה הנגע
בקירת הבית שקעוררת
ירקרקת או ארמדמת
לח ומראיהו שפל מן-הקיר: ויצא
הכהן מן-הבית אל-פתח הבית
והסגיר את-הבית שבעת

לט ימים: ושב הכהן ביום השביעי
וראה והנה פשה הנגע בקירת
מ הבית: וצוה הכהן וחלצו
את-האבנים אשר בהן הנגע
והשליכו אתהן אל-מחוץ
מא לעיר אל-מקום טמא: ואת-
הבית יקצע מבית סביב ושפכו
את-העפר אשר הקצו אל-
מחוץ לעיר אל-מקום טמא:
מב ולקחו אבנים אחרות והביאו
אל-תחת האבנים ועפר אחר
מג יקח וטח את-הבית: ואם-
ישוב הנגע ופרח בבית אחר
חלץ את-האבנים ואחרי
הקצות את-הבית ואחרי
מז הטוח: ובא הכהן וראה והנה
פשה הנגע בבית צרעת
ממארת הוא בבית טמא הוא:
מה ונתן את-הבית את-אבניו
ואת-עציו ואת כל-עפר הבית
והוציא אל-מחוץ לעיר אל-
מו מקום טמא: והבא אל-הבית
כל-ימי הסגיר אתו יטמא עד-
מז הערב: והשכב בבית יכבס
את-בגדיו והאכל בבית יכבס
מח את-בגדיו: ואם-בא יבא הכהן
וראה והנה לא-פשה הנגע
בבית אחרי הטח את-הבית
וטוהר הכהן את-הבית כי נרפא
מט הנגע: ולקח לחטא את-הבית

שתי צפרים ועץ ארז ושני
נ תולעת ואזב: ושחט את-
הצפר האחת אל-כלי-חרש
נא על-מים חיים: ולקח את-
עץ-הארז ואת-האזב ואת
שני התולעת ואת הצפר
החיה וטבל אתם בדם הצפר
השחוטה ובמים החיים והזה
נב אל-הבית שבע פעמים: וחטא
את-הבית בדם הצפור ובמים
החיים ובצפר החיה ובעץ
הארז ובאזב ובשני התולעת:
נג ושלח את-הצפר החיה אל-
מחוץ לעיר אל-פני השדה
נד וכפר על-הבית וטהר: זאת
התורה לכל-נגע הצרעת
נה ולנתק: ולצרעת הבגר ולבית:
ט ולשאת ולספחת ולבהרת:
זו להורת ביום הטמא וביום
הטהר זאת תורת הצרעת:
טז וידבר יהוה אל-משה ואל-
ז אהרן לאמר: דברו אל-בני
ישראל ואמרתם אלהם
איש איש כי יהיה זב מבשרו
ג זובו טמא הוא: וזאת תהיה
טמאתו בזובו רר בשרו את-
זובו או-החתים בשרו מזובו
ד טמאתו הוא: כל-המשכב
ה אשר ישכב עליו הזב יטמא

אלבלא פיל בית בראץ מחקא היא פיל בית ניגיס הוא: 45. ונתץ - ויהיך אלא אלבית אלא חגארו ואלא כשאבו ואלא גמיע טראב אלבית ויכריג אלא מן ברא לל קרייה אלא מכאן ניגיס: 46. והבא - ואלגאייח אלא אלבית טול אייאם גלק אלו יתנגס חיתא אלעישא: 47. והשכב - ואל ביטגיע פיל בית יכסיל אלא אתייבו ואלאכיל פיל בית יכסיל אילא אתייאבו: 48. ואם - ואנכאן גאיי יגי אלכאדים וינצור והוודא לם פרש אלבלא פיל בית בעד מא לאייץ אלא אלבית וידכי אלכאדים אלא אלבית: 49. ולקח - ויאכוד לידכי אלא אלבית תנתין טיור ועוד ארו ודודית צבאג אלקרמיו ובקת זעתר: 50. ושחט - וידבח אלא טיר אלואחיד אלא אוואני פכאר עלא מא נבע: 51. ולקח - ויאכוד אלא עוד אלארז ואלא בקת זעתר ואלא דודית צבאג אלקרמיו ואלא טיר אלעאייש ויגאטיס ליהון פי דם טיר אלמדבוחה ופי מא נבע ויריש אלא אלבית סבע מראת: 52. וחטא - וידכי אלא אלבית פי דם אלטיר ופיל מא אלנבע ופי טיר אלעאייש ופי עוד אלארז ופי באקית זעתר ופי דודית צבאג אלקרמיו: 53. ושלח - ויסייב אלא טיר אלעאייש אלא מן ברא לל קרייה אלא קדאם אלחקליה ויגפיר עלא אלבית וידכא: 54. זאת - האדי שריעא לגמיע בלא אלבראץ ולל כלאף: 55. ולצרעת - ולבראץ אלתוב ואלבית: 56. ולשאת - ולשאמיה ולל ערצא ולל ביקעא: 57. להורות - ליעלים פי יום ניגיס ופי יום אלדיכי האדי שריעית אלבראץ:

טו

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה ואלא אהרון קאיילא: 2. דברו - כלמו אלא בנין ישראל ותקולו אליהון רגול רגול אין יכון נקט מן לחמו נקטו ניגיס הוא: 3. וזאת - והאדי תכון נגאסתו פי נקטו גאוול לחמו אלא נקטו או כאתם לחמו מן נקטו נגאסתו היא: 4. כל - גמיע

דם אלתאם: 29. והנותר - ואל בפצל מן אלזית אלדי עלא כף אלכאדים יגעל עלא ראס אלמדאכי ליגפיר עליה קדאם אללה: 30. ועשה - ויענע אלא אלואחיד מן אלשפנינין או מן פרכין חמאם מן אלדי תלחק ידו: 31. את - אלא אלדי תלחק ידו אלא אלואחיד דכוויה ואלא ואחיד סעידיה עלא אלהדייה ויגפיר אלכאדים עלא אלמדאכי קדאם אללה: 32. זאת - האדי שריעית אלדי פי בלא בראץ אלדי לם תלחק ידו פי דכוותו: 33. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה ואלא אהרון קאיילא: 34. כי - אין תיגו אלא ארץ כנען אלדי אנא עטי ליכון לל מיליך ואגעל בלא בראץ פי בית ארץ מלככו: 35. ובא - ויגי אלדי לו אלבית ויכביר לל כאדים קאיילא כי בלא אתבאין לי פיל בית: 36. וצוה - ויווצי אלכאדים ויפצו אלא אלבית קבל מא יגי אלכאדים לינצור אלא אלבלא ולם יתנגס גמיע אלדי פיל בית ובעד דאליך יגי אלכאדים לינצור אלא אלבית: 37. וראה - וינצור אלא אלבלא והוודא אלבלא פי חטאן אלבית גמיקאת סיפיר או חימיר ומנצרהון אווטא מן אלחוט: 38. ויצא - ויכרוג אלכאדים מן אלבית אלא באב אלבית ויגליק אלא אלבית סבע אייאם: 39. ושב - וירגע אלכאדים פי יום אלסאביע וינצור והוודא פרש אלבלא פי חטאן אלבית: 40. וצוה - ויווצי אלכאדים ויקלעו אלא אלחגאר אלדי פיהון אלבלא וירמו ליהון אלא מן ברא לל קרייה אלא מכאן ניגיס: 41. ואת - ואלא אלבית יקסיר מן גווא מסתדיר ויספכו אלא אלטראב אלדי קטרו אלא מן ברא לל קרייה אלא מכאן ניגיס: 42. ולקחו - ויאכדו חגאר אכיר ויגיבו אלא עוואץ אלחגאר וטרב אכיר יאכוד וילייץ אלא אלבית: 43. ואם - ואנכאן ירגע אלבלא וינבות פיל בית בעד מא קלע אלא אלחגאר ובעד מא קטר אלא אלבית ובעד מא לאייץ: 44. ובא - ויגי אלכאדים וינצור והוודא פרש

41. יקצע - יקלף, וכן בגד, כת"א (יקלפון), וכתרגום רס"ג: ויקשר. 47. והשכב - ב: ואלמיטניע = ד: ואלמיטניע, כתרגום רס"ג: וסן אנצנע.

טז

3. החתים - וכן בד. ג: כתאם או סד - החתים או סגר - נרדפים.

34. לאחזה - וכן ב. גר: לחויה, כרס"ג. 36. ופנו - וכן ב. גר: ויעזלו - מילה נרדפת. 37. שקערורת - עמוקות, וכן גר. ב: מינורת, מן גורה, שמשמעה גומה או חפירה. ירקרת - צהובות, וכן ב: מיצפרת. ד: מצפראת. ג: מוכצראת - ירוקות, כתרגום רס"ג: מכצרה. 40. וחלצו - ויעקרו, וכן בג. ד: ויפכו - ויצילו, וישחררו.

וְכָל-הַכְּלִי אֲשֶׁר-יֹשֵׁב עָלָיו
 ה' יִטְמָא: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע
 בְּמִשְׁכְּבוֹ יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ
 בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-הָעֶרֶב:
 וְהַיֹּשֵׁב עַל-הַכְּלִי אֲשֶׁר-יֹשֵׁב
 עָלָיו הֵזַב יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ
 בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-הָעֶרֶב: וְהַנֶּגַע
 בַּבָּשָׂר הֵזַב יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ
 בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-הָעֶרֶב: וְכִי-
 יִרְק הֵזַב בְּטָהוֹר וְכִבֵּס בְּגָדָיו
 וְרֹחֶץ בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-הָעֶרֶב:
 ט וְכָל-הַמִּרְכָּב אֲשֶׁר יִרְכָּב עָלָיו
 י' הֵזַב יִטְמָא: וְכָל-הַנֶּגַע בְּכָל-
 אֲשֶׁר יִהְיֶה תַּחְתָּיו יִטְמָא עַד-
 הָעֶרֶב וְהַנּוֹשֵׂא אוֹתָם יִכְבֵּס
 בְּגָדָיו וְרֹחֶץ בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-
 הָעֶרֶב: וְכָל אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ הֵזַב
 וִידָיו לֹא-שֹׁטֵף בַּמֵּיִם וְכִבֵּס
 בְּגָדָיו וְרֹחֶץ בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-
 הָעֶרֶב: וְכָל-חֲרָשׁ אֲשֶׁר-יִגַּע-
 בּוֹ הֵזַב יִשְׁבֹּר וְכָל-כְּלִי-עֵץ
 י' יִשְׁטֹף בַּמֵּיִם: וְכִי-יִטְהַר הֵזַב
 מִזֹּהָב וְסָפַר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים
 לְטָהֳרָתוֹ וְכִבֵּס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ
 בַּשָּׂר בַּמֵּיִם חַיִּים וְטָהַר: וּבַיּוֹם
 הַשְּׁמִינִי יִקַּח לוֹ שְׁתֵּי תְּרִים אוֹ
 שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה וְכֹא לִפְנֵי יְהוָה
 אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְּנָם
 טו אֶל-הַכֹּהֵן: וַעֲשֶׂה אֹתָם הַכֹּהֵן
 אֶחָד חֲטָאת וְהָאֶחָד עֹלָה וְכָפַר

עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזֹּהָב:
 שְׁיָשׁוּ (שְׁבִיעִי) טו
 וְאִישׁ כִּי-תֵצֵא מִמֶּנּוּ
 שֹׁכֵב־זֹרַע וְרֹחֶץ בַּמֵּיִם אֶת-
 כָּל-בָּשָׂרוֹ וְטִמָּא עַד-הָעֶרֶב:
 וְכָל-בָּגָד וְכָל-עוֹר אֲשֶׁר-יִהְיֶה
 עָלָיו שֹׁכֵב־זֹרַע וְכִבֵּס בַּמֵּיִם
 וְטִמָּא עַד-הָעֶרֶב: וְאִשָּׁה אֲשֶׁר
 יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ שֹׁכֵב־זֹרַע
 וְרֹחֶצוּ בַמֵּיִם וְטִמָּאוּ עַד-
 הָעֶרֶב:

ט וְאִשָּׁה כִּי-תִהְיֶה זֹכָה דָּם יִהְיֶה
 זֹכָה בַּבָּשָׂרָה שִׁבְעַת יָמִים
 תִּהְיֶה בְּנִדְתָּהּ וְכָל-הַנֶּגַע בָּהּ
 כ יִטְמָא עַד-הָעֶרֶב: וְכָל אֲשֶׁר
 תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדְתָּהּ יִטְמָא וְכָל-
 כֹּא אֲשֶׁר-תִּשְׁכַּב עָלָיו יִטְמָא: וְכָל-
 הַנֶּגַע בְּמִשְׁכְּבָהּ יִכְבֵּס בְּגָדָיו
 וְרֹחֶץ בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-הָעֶרֶב:
 כב וְכָל-הַנֶּגַע בְּכָל-כְּלִי אֲשֶׁר-
 תִּשְׁכַּב עָלָיו יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ
 כג בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-הָעֶרֶב: וְאִם
 עַל-הַמִּשְׁכָּב הוּא אוֹ עַל-הַכְּלִי
 אֲשֶׁר-הוּא יִשְׁכַּב עָלָיו בְּנִגְעוֹ-
 כד בּוֹ יִטְמָא עַד-הָעֶרֶב: וְאִם שֹׁכֵב
 יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ וְתִהְיֶה נִדְתָּהּ
 עָלָיו וְטִמָּא שִׁבְעַת יָמִים וְכָל-
 הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר-יִשְׁכַּב עָלָיו
 יִטְמָא:

כה וְאִשָּׁה כִּי-יִזְוֵב זֹהָב דָּמָה ס

יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת-נִדְתָּהּ אוֹ
 כִּי-תִזְוֵב עַל-נִדְתָּהּ כָּל-יָמֵי
 זֹהָב טִמָּאתָהּ כִּימֵי נִדְתָּהּ תִּהְיֶה
 ט טִמָּאָה הוּא: כָּל-הַמִּשְׁכָּב
 אֲשֶׁר-תִּשְׁכַּב עָלָיו כָּל-יָמֵי
 זֹהָבָה כְּמִשְׁכָּב נִדְתָּהּ יִהְיֶה-לָּהּ
 וְכָל-הַכְּלִי אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו
 טמָא יִהְיֶה כְּטִמָּאת נִדְתָּהּ:
 כו וְכָל-הַנּוֹגֵעַ בָּם יִטְמָא וְכִבֵּס
 בְּגָדָיו וְרֹחֶץ בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-
 כח הָעֶרֶב: וְאִם-טָהֳרָה מִזֹּהָבָהּ
 וְסָפְרָה לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאַחַר
 שְׁבִיעִי כט תִּטְהַר: וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִקַּח-
 לָהּ שְׁתֵּי תְּרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה
 וְהִבְיָאָה אוֹתָם אֶל-הַכֹּהֵן אֶל-
 ל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וַעֲשֶׂה הַכֹּהֵן
 אֶת-הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת-הָאֶחָד
 עֹלָה וְכָפַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי
 מַפְטוֹר לא יְהוָה מִזֹּהָב טִמָּאתָהּ: וְהִזְרַתָּם
 אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִטִּמָּאתָם
 וְלֹא יָמָתוּ בְּטִמָּאתָם בְּטִמָּאָם
 לב אֶת-מִשְׁכַּנִּי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם: זֹאת
 תּוֹרַת הֵזַב וְאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ
 שֹׁכֵב־זֹרַע לְטִמָּאָה בָּהּ:
 לג וְהַיֹּהָדֵה בְּנִדְתָּהּ וְהֵזַב אֶת-זֹהָבוֹ
 לְזָכָר וּלְנִקְבָה וְלֹאִישׁ אֲשֶׁר
 יִשְׁכַּב עִם-טִמָּאָה:

אחרי מות טז וְיִדְבַּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אַחֲרֵי
 מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם

עליה פי חדתהא יתנגס וגמיע אלדי תגלוס עליה יתנגס:
 21. וכל - וגמיע אל בנדאק פי מטגעהא יכסיל אתיאיבו
 ויתכסל פיל מא ויתנגס חיתא אלעישא: 22. וכל - וגמיע
 אל בנדאק פי גמיע אוואני אלדי תגלוס עליה יכסיל
 אתיאיבו ויתכסל פיל מא ויתנגס חיתא אלעישא:
 23. ואם - ואנכאן עלא אלמטגאע הוא או עלא אלאוואני
 אלדי היא גלסיה עליה פי דקו פי יתנגס חיתא אלעישא:
 24. ואם - ואנכאן טגוע יטאגיע רגול ליהא ותכון חדתהא
 עליה יתנגס סבע איאם וגמיע אלמטגאע אלדי יטגיע
 עליה יתנגס: 25. ואשה - ואמרה אין ינקוט נקט דמהא
 איאם כתירין בלא וקת חדתהא או אין תנקוט עלא
 חדתהא טול איאם נקט נגסתהא כי איאם חידתהא
 תכון נגסיה היא: 26. כל - גמיע אלמטגאע אלדי תטגיע
 עליה טול איאם נקטא כי מטגאע חידתהא יכון ליהא
 וגמיע אוואני אלדי תגלוס עליה ניגיס יכון כי נגסית
 חדתהא: 27. וכל - וגמיע אל בנדק פיהון יתנגס
 ויכסיל אתיאיבו ויתכסל פיל מא ויתנגס חיתא אלעישא:
 28. ואם - ואנכאן דכיה מן נקטא ותעיד ליהא סבע איאם
 ובעד תידכא: 29. וביום - ופי יום תאמין תאכוד ליהא
 שפנינין או פרכין חמאם ותגיב ליהון אלא אלכאדים באב
 כימית מיעאר: 30. ועשה - ויענע אלכאדים אלא
 אלואחיד דכוויה ואלא ואחיד סעידיה ויגפיר עליהא
 אלכאדים קדאם אללה מן נקט דמהא: 31. והזרתם -
 ותפרקו אלא בנין ישראל מן נגסתהון ולם ימותו פי
 נגסתהון פיתנגסהון אל מסכני אלדי פי מבינהון:
 32. זאת - האדי שריעית אלנקט ואלדי תכרוג מינו טגעית
 נסל ליתנגס פיהא: 33. והדוה - ואלמווגועה פי נגסתהא
 ואלנקט אלא נקטו לל דכר ולל אנתיה ולרגול אלדי
 יטאגיע מע נגסיה:

טז

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה בעד מות תנין בנין
 אהרון פי תקרבהון נאר גריביה קדאם אללה ומאתו:

אלמטגאע אלדי יטאגיע עליה אלנקט יתנגס וגמיע אוואני
 אלדי יגלוס עליה יתנגס: 5. ואיש - ורגול אלדי ינדאק
 פי מטגאעו יכסיל אתיאיבו ויתכסל פיל מא ויתנגס חיתא
 אלעישא: 6. והישב - ואלגאליס עלא אלאוואני אלדי
 יגלוס עליה אלנקט יכסיל אתיאיבו ויתכסל פיל מא
 ויתנגס חיתא אלעישא: 7. והנגע - ואל בינדק פילחם
 אלנקט יכסיל אתיאיבו ויתכסל פיל מא ויתנגס חיתא
 אלעישא: 8. וכי - ואין יבזוק אלנקט פיל דיכי ויכסיל
 אתיאיבו ויתכסל פיל מא ויתנגס חיתא אלעישא: 9. וכל
 - וגמיע מרכוב אלדי ירכב עליה נקט יתנגס: 10. וכל -
 וגמיע אלבינדק פי גמיע אלדי יכון תחתו יתנגס חיתא
 אלעישא ואלחאמיל ליהון יכסיל אתיאיבו ויתכסל פיל מא
 ויתנגס חיתא אלעישא: 11. וכל - וגמיע אלדי ינדק פי
 אלנקט וידיה לם סטף פיל מא ויכסיל אתיאיבו ויתכסל
 פיל מא ויתנגס חיתא אלעישא: 12. וכלי - ואוואני
 פיכאר אלדי ינדק פי אלנקט ינכסיר וגמיע אוואני כשב
 ינשיטף פיל מא: 13. וכי - ואין ידכא אלנקט מן נקטו
 ויעיד לו סבע איאם לדכוותו ויכסיל אתיאיבו ויכסיל
 לחמו פיל מא נבע וידכא: 14. וביום - ופי יום אלתאמין
 יאכוד לו שפנינין או פרכין חמאם ויגי קדאם אללה אלא
 באב כימית מיעאר ויעטיהון אלא אלכאדים: 15. ועשה -
 ויענע ליהון אלכאדים ואחיד דכוויה וואחיד סעידיה ויגפיר
 עליה אלכאדים קדאם אללה מן נקטו: 16. ואיש - ורגול
 אין תכרוג מינו טגעית נסל ויכסיל פיל מא אלא גמיע
 לחמו ויתנגס חיתא אלעישא: 17. וכל - וגמיע תוב
 וגמיע גליד אלדי יכון עליה טגעית נסל ויתכסל פיל מא
 ויתנגס חיתא אלעישא: 18. ואשה - ואמרה אלדי יטגיע
 רגול ליהא טגעית נסל ויתכסלו פיל מא ויתנגסו חיתא
 אלעישא:

19. ואשה - ואמרה אין יכון נקטא דם יכון נקטה פיל
 לחמה סבע איאם תכון פי חדתהא וגמיע אל בינדק פיהא
 יתנגס חיתא אלעישא: 20. וכל - וגמיע אלדי תטגיע

- והחולה. כד: ואלניקסיה. בנדתה - בטומאתה. כגד: חיציתהא -
 בנידתה.

טז

1. שני - ד: כילא - מילה נרדפת.

9. המרכב - וכן כד, כתרגום רס"ג: מרכב. ג: אלסרן - האוכף.
 16. שכבת זרע - טגעית נסל, וכן ב = גד: מצאנעית נסל. וכן
 בהמשך. 21. במשכבה - וכן ב. גד: פרשתהא - מצעיה. וכן בהמשך.
 31. והזרתם - ותבדילו - וכן בגד, כת"א (תפרשון). 33. והדוה

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005